

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	7 - 14
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	15 - 28
Ἡ ἔγνοια τῆς συνείδησης	15 - 18
Ἡ ἔγνοια τῆς ιστορικότητας	18 - 22
Ὁ καθορισμὸς τῆς ιστορικότητας τῆς συνείδησης, ἡ φιλοσοφία τῶν μεταφυσικῶν ὑποστάσεων καὶ ὁ ἔμπειρισμὸς	22 - 25
Ἡ ὀλιστική θεώρηση τῆς συνείδησης καὶ ὁ μεταφυσικὸς χαρακτήρας τῶν παραλλαγῶν τοῦ ἀντιστορισμοῦ	25 - 28
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α	
Ἡ ἀντίληψη γιὰ τὴν ιστορικότητα τῆς συνείδησης στὴν Ἄρχαία Ἑλληνικὴ Σκέψη καὶ ὁ Γαλλικὸς διαφωτισμὸς	29 - 53
Ἡ ιστορικότητα τῆς νόησης καὶ τῆς πρακτικῆς νοημοσύνης σύμφωνα μὲ τὸν Δημόκριτο	29 - 30
Ἡ ιστορικότητα τῆς ἠθικῆς συνείδησης σύμφωνα μὲ τὸν Πρωταγόρα	30 - 31
Κοινωνικοὶ ὅροι τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἠθικῆς συνείδησης κατὰ τὸν Πλάτωνα	31 - 32
Ἱστορικὴ ἀντίληψη τῆς γένεσης καὶ ἀνάπτυξης τῆς πρακτικῆς νοημοσύνης κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη	32 - 34
Κοινωνικοὶ ὅροι τῆς γένεσης τῆς θεωρητικῆς νόησης κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη	34
Ἡ προοδευτικὴ ἐξέλιξη τῆς θεωρητικῆς νόησης σὲ σχέση μὲ τὴν ἱστορία τῆς φιλοσοφίας ὡς τὸν Ἀριστοτέλη	34 - 35
Ὁ ἱστορικὸς χαρακτήρας τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἐξέλιξης τῆς ἠθικῆς συνείδησης κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη	36 - 37
Ἡ ἀναγνώριση τῆς δυνατότητας τῆς συνείδησης γιὰ αὐτόνομη ἐξέλιξη ἀπὸ τὸν Ἐπίκουρο	38
Δὲν ἀποσαφηνίζει τὴν σχέση συνείδησης, κοινωνίας καὶ πολιτείας .	39
Προοδευτικὴ ἐξέλιξη τῆς νόησης, τῆς πρακτικῆς νοημοσύνης καὶ ὀπισθοδρόμηση τῆς ἠθικῆς συνείδησης κατὰ τὸν Λουκρήτιο	40 - 41

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς στοχασμὸς καὶ ὁ φωτισμὸς τῆς συνείδησης σύμφωνα μὲ τοὺς φιλοσόφους τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ	41 - 44
Ὁ Γαλλικὸς Διαφωτισμὸς καὶ ἡ Ἀρχαία Σοφιστικὴ	44 - 46
Ὁ Γαλλικὸς Διαφωτισμὸς καὶ ὁ Πλατωνισμὸς. Ἐπίδραση τοῦ Πλάτωνα στὴν θεωρία τοῦ Rousseau γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς νόησης καὶ τῆς ἠθικῆς συνείδησης	46 - 48
Ἀντίθεση τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ πρὸς τὸ στοχασμὸ τοῦ Ἀριστοτέλη. Ἡ ἀξιολόγησή του ἀπὸ τὸν Condorcet. Τὰ Πολιτικὰ καὶ ἡ θεωρία τοῦ Montesquieu γιὰ τὸ Πνεῦμα	48 - 51
Ἐπικουρεία στοιχεῖα στὴ θεωρία τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ γιὰ τὴ συνείδηση	51 - 53

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Ἡ ἱστορικότητα τῆς συνείδησης, ἡ Χριστιανικὴ σκέψη καὶ ὁ Γαλλικὸς Διαφωτισμὸς	54 - 80
Ἡ ἔγνοια τοῦ Χριστιανικοῦ στοχασμοῦ	54 - 55
Ἡ σχέση τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὸν Διαφωτισμὸ σύμφωνα μὲ τὸν Jaspers	55 - 56
Ἡ γένεση τοῦ «λαϊκοῦ πνεύματος» καὶ ὁ χωρισμὸς τοῦ φυσικοῦ ἀπὸ τὸ θεϊκὸ στὸν Χριστιανισμὸ	56 - 57
Ὁ σχολιασμὸς τοῦ δόγματος καὶ ἡ γένεση τοῦ λογικοῦ	58 - 59
Μερικὴ ἀναγνώριση τῆς δυνατότητας τῆς νόησης καὶ τῆς ἠθικῆς συνείδησης γιὰ αὐτόνομη ἐξέλιξη κατὰ τὸν Θωμᾶ τὸν Ἀκινάτη	59 - 62
Ἀποδέσμευση τοῦ ἀτομικοῦ ἀπὸ τὸ γενικὸ καὶ τῆς νόησης ἀπὸ τὴν αὐθεντία τῆς ἀποκάλυψης κατὰ τὸν Duns Scot καὶ τὸν Νομιναλισμὸ	63 - 64
Ἀμφιβολίες γιὰ τὴν παντοδυναμία τῆς κλίσης τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ κακὸ στὸν Molina, τοὺς Ἀρμινιανοὺς καὶ τοὺς Πλατωνιστὲς τοῦ Cambridge	64 - 66
Ἡ Χριστιανικὴ θεωρία γιὰ τὸ χαρακτήρα τῆς ἱστορικῆς ἐξέλιξης. Ἡ ἀσυνέχεια καὶ ἡ συνέχειά της. Ἡ ἔγνοια τοῦ παρόντος, τῆς τάσης καὶ τῆς ἐποχῆς	66 - 68
Ἡ ἔγνοια τῆς ἐποχῆς στὸν Bossuet, ἡ προοδευτικὴ ἐξέλιξη τῆς νόησης καὶ τοῦ λογικοῦ σύμφωνα μὲ τὸν Pascal καὶ τὸν Κύκλο τοῦ Port - Royal	68 - 70
Οἱ φιλόσοφοι τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ γιὰ τὸν Χριστιανισμὸ	70 - 71
Ἀνασταλτικὴ ἐπίδρασή του στὴν ἐξέλιξη τῆς νόησης καὶ τοῦ λογικοῦ κατὰ τὸν Diderot	71 - 73
Τὸ αἶτημα τῆς ἐκλογίκευσης τοῦ Χριστιανισμοῦ σύμφωνα μὲ τὸν d'Alembert	73

Ὁ Condorcet καὶ ἡ ἔρμηνεα τοῦ δόγματος	74
Ἡ «ἠθικὴ τοῦ Εὐαγγελίου» καὶ ὁ φωτισμὸς τῆς ἠθικῆς συνείδησης κατὰ τὸν Rousseau	74 - 76
Ἀντίθεση τοῦ Rousseau πρὸς τὸ «Χριστιανισμὸ τῶν Ἐκκλησιῶν». Δὲν ἀνταποκρίνεται στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ φωτισμένου λογικοῦ . . .	76 - 77
Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ «πολιτικὴ θρησκεία» στὸ Κοινωνικὸ Συμβό- λαιο	77 - 78
Ὁ Γαλλικὸς Διαφωτισμὸς σὰν ἄρνηση καὶ ὁλοκλήρωση τοῦ Χρι- στιανισμοῦ	79 - 80
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ	
Ἡ ἰστορικότητα τῆς συνείδησης στὴ φιλοσοφικὴ σκέψη τοῦ δέ- κατου ἑβδομοῦ αἰῶνα καὶ ὁ Γαλλικὸς Διαφωτισμὸς	81 - 131
Ὁ ἀντιστοιρισμὸς τῆς Ἀναγέννησης	81 - 82
Ἀποδέσμευση τῆς συνείδησης ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψη, ἡ ἐξέλιξή της σὰν πορεία πρὸς τὴν αὐτογνωσία στὸν Montaigne	82 - 83
Ἡ προσδευτικὴ ἐξέλιξη τῆς θεωρητικῆς νόησης καὶ τῆς πρακτικῆς νοημοσύνης σύμφωνα μὲ τὸν Bacon	83 - 85
Ἱστορία τῆς νόησης, ἱστορία τῶν «μηχανικῶν τεχνῶν» καὶ τοῦ πο- λιτισμοῦ σύμφωνα μὲ τὸν Bacon	85 - 87
Ἡ κοινωνικὴ ἐξήγηση τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς πλάνης κατὰ τὸν Bacon	87 - 88
Ἡ ἐπίδραση τῆς θεωρίας τοῦ Bacon γιὰ τὴ θεωρητικὴ νόηση καὶ τὴν πρακτικὴ νοημοσύνη στὸν Diderot καὶ τὸν d'Alembert . . .	89 - 91
Συνείδηση, φυσικὸ καὶ κοινωνικὸ περιβάλλον στοὺς «Ἐλευθερίους» (Libertins). Σχέση τους μὲ τὸν Montesquieu	91 - 92
Ἡ δυνατότητα αὐτόνομης ἐξέλιξης τῆς θεωρητικῆς νόησης σύμ- φωνα μὲ τὸν Gassendi. Ἡ σχέση τοῦ στοχασμοῦ του μὲ τὸ Γαλλι- κὸ Διαφωτισμὸ	93 - 95
Ἡ ἐπιστημολογία τῆς ἱστορίας σὲ σχέση μὲ τὴν ἱστορικότητα τῆς θεωρητικῆς νόησης καὶ τῆς ἠθικῆς συνείδησης στὸν P. Bayle . . .	96 - 98
Ὁ σκεπτικισμὸς τοῦ P. Bayle καὶ ἡ ἱστορικότητα τῆς συνείδησης .	98 - 100
Ὁ Bayle καὶ ὁ Γαλλικὸς Διαφωτισμὸς	100 - 102
Ἡ ἱστορία τῆς ἱστορικῆς γνώσης σὰν ἐπιστήμη τῆς ἐξέλιξης τῆς νόησης καὶ τοῦ πνεύματος σύμφωνα μὲ τὸν Fontenelle	102 - 105
Κοινωνικοὶ ὅροι ποὺ ἐπιτρέπουν τὴ γένεση τῆς ἱστορίας τῆς ἱστο- ρικῆς γνώσης	105 - 106
Ἀναλογίαι ἀνάμεσα στὴν ἱστορία τῆς ἱστορικῆς γνώσης τοῦ Fon- tenelle καὶ τὴν ἀντίληψη τοῦ Βολταίρου γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ ἀν- θρωπίνου πνεύματος	106 - 107

Ἡ νέα ἐπιστήμη τοῦ Vico καὶ ἡ ἱστορικότητα τῆς φαντασίας καὶ τῆς συγκινησιακῆς λειτουργίας τῆς συνείδησης	107 - 108
Ἡ θεωρία τοῦ πολιτισμοῦ καὶ οἱ παραδοσιακὲς φιλοσοφικὲς ἀπορίες σύμφωνα μὲ τὸν Vico	109 - 110
Ἀναλογίες ἀνάμεσα στὴ νέα ἐπιστήμη τοῦ Vico καὶ στὶς ἀπόψεις τοῦ Rousseau γιὰ τὴν ἱστορικότητα τοῦ ἐνστικτοῦ, τῆς φαντασίας καὶ τοῦ συναίσθηματος	110 - 111
Ἀντιστοιχισμὸς τοῦ μεταφυσικοῦ ὀρθολογισμοῦ τοῦ δέκατου ἑβδόμου αἰῶνα. Ὁ Καρτεσιανισμὸς	111 - 113
Γνωστικὴ καὶ συγκινησιακὴ ἀνάπτυξη τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν Spinoza. Οἱ πολιτικοὶ καὶ κοινωνικοὶ ὅροι τῆς	114 - 117
Ἱστορικότητα τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς συνείδησης ὅταν δὲν θεμελιώνεται στὴν ὀρθολογικὴ γνώση	117 - 118
Ὁ Spinoza καὶ ὁ Γαλλικὸς Διαφωτισμὸς	118 - 121
Ὁ Spinoza καὶ ἡ ἀποψη τοῦ Diderot γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν πολυ- λαπλότητα τοῦ πραγματικοῦ σὲ σχέση μὲ τὴν ἐξέλιξη τῆς νόησης .	121 - 123
Ὁ Spinoza καὶ ἡ ἀποψη τοῦ Montesquieu γιὰ τοὺς νόμους τῆς συλ- λογικῆς συμπεριφορᾶς	123 - 124
Ὁ Spinoza καὶ ἡ θεωρία τοῦ Rousseau γιὰ τὴν σχέση ἠθικῆς συνεί- δησης καὶ κοινωνικοῦ συμβολαίου	124 - 126
Ἡ δυνατότητα τελειοποίησης τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ ἡ ἀντι- ληψη γιὰ τὴ συνεχῆ χρονικὴ ἐξέλιξη στὸν Leibniz, ἡ ταύτιση τῶν ἐμφύτων ἐννοιῶν μὲ τὶς δυνατότητες τῆς νόησης καὶ ἡ διάκριση τῶν τελεολογικῶν ἐξηγήσεων καὶ τῶν ἀνθρωπομορφικῶν παραστά- σεων σὲ σχέση μὲ τὸ Γαλλικὸ Διαφωτισμὸ.	127 - 131

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Ἡ ἱστορικότητα τῆς συνείδησης καὶ τὸ σύμβολο τοῦ φωτεινοῦ .	132 - 157
Τὸ σύμβολο τοῦ φωτεινοῦ	132 - 133
Τὸ φωτεινὸ σὲ σχέση μὲ τὸ νοητὸ καὶ τὴν πλαστικότητα τῆς ψυ- χῆς στὴν Πλατωνικὴ παράδοση	133 - 135
Τὸ φωτεινὸ σὲ σχέση μὲ τὸ γίγνεσθαι καὶ τὴν ἱστορία στὸ Χριστια- νικὸ στοχασμὸ	136 - 137
Ἡ φωτισμένη συνείδηση κατὰ τὸ Γαλλικὸ Διαφωτισμὸ	137 - 139
Τὸ φωτισμένο θρησκευτικὸ συναίσθημα	139 - 140
Τὸ φωτισμένο καλαισθητικὸ συναίσθημα	140 - 143
Τὰ χαρακτηριστικὰ μιᾶς φωτισμένης ἐποχῆς: φωτισμένη ἱστορικὴ συνείδηση, φωτισμένη δεσποτεία, ἐνιαῖο σύστημα δικαίου, ἐλευθερία τῆς σκέψης, πολιτικὴ ἐλευθερία, ἀνεξιθρησκεία, ἀνάπτυξη τῶν μη- χανικῶν τεχνῶν, ἐλευθερία τῶν οἰκονομικῶν συναλλαγῶν	143 - 148

Ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ φιλοσοφία σὰν προϋποθέσεις γιὰ τὸ φωτισμὸ τῆς συνείδησης	148 - 151
Τὸ φωτεινὸ σὲ σχέση μετὰ τὸ αἶσθημα γιὰ τὴν ὑπαρξή μας στὸν Κα- θολικὸ Διαφωτισμὸ καὶ τὸν J. J. Rousseau	152 - 157

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

Ἡ ἱστορικότητα τῆς νόησης καὶ τοῦ λογικοῦ	158 - 202
Ἡ ἐννοια τῆς νόησης καὶ τοῦ λογικοῦ	158 - 159
Ἱστορία τῆς νόησης καὶ φιλοσοφικὸς στοχασμὸς σύμφωνα μετὰ τὸν Locke	159 - 160
Ὁ σχηματισμὸς τῆς νόησης, τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον καὶ οἱ φά- σεις τῆς ἐξέλιξής της σύμφωνα μετὰ τὸν Rousseau	160 - 166
Ὁ σχηματισμὸς τῆς νόησης καὶ τοῦ λογικοῦ σύμφωνα μετὰ τὸν d'Alembert	166 - 170
Ἡ ἔκφραση τῆς ἐξέλιξης τῆς νόησης καὶ τοῦ λογικοῦ μετὰ τὴν ἱστο- ρία τῆς ἐπιστημονικῆς φιλοσοφίας: ἡ τέχνη τῆς εἰκασίας, ἡ φαντα- σία, ἡ φιλολογικὴ ἔρευνα καὶ ὁ F. Bacon, ἡ ἀνάλυση, ἡ συστημα- τοποίηση καὶ ὁ Καρτεσιανισμὸς, ἡ συνειδητοποίηση τῶν δυνατοτή- των καὶ τῶν ὁρίων τῆς νόησης καὶ τοῦ λογικοῦ στὸν στοχασμὸ τοῦ Νεύτωνα καὶ τοῦ Locke	170 - 180
Ἡ νόηση καὶ ἡ ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ σύμφωνα μετὰ τὸν Turgot καὶ τὸν Condorcet, οἱ φάσεις τῆς ἐξέλιξης τῆς νόησης καὶ οἱ ἐπο- χὲς τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ νόηση καὶ ἡ θεοκρατικὴ πολι- τεία, ἡ νόηση καὶ ὁ δεσποτισμὸς, ἡ νόηση καὶ τὸ δημοκρατικὸ πο- λίτευμα, ἡ ἰσομερὴς ἀνάπτυξη τῆς νόησης καὶ ἡ οἰκονομικὴ καὶ παι- δευτικὴ ἰσότης, ἡ ἐνότητα ἐπιστήμης καὶ φιλοσοφίας, ὁ προσδευ- τικὸς χαρακτήρας τῆς ἐξέλιξης τῆς νόησης σὲ συνάρτηση μετὰ τὸ φωτισμὸ τῆς ἠθικῆς συνείδησης	181 - 194
Ἀντιιστορικὸς χαρακτήρας τῆς ἀποψῆς τοῦ d'Holbach γιὰ τὴ νόη- ση παρὰ τὶς ἀντιμεταφυσικὲς τάσεις τοῦ στοχασμοῦ του. Ἡ θεωρία του γιὰ τὴ νόηση, ὁ μηχανιστικὸς ὕλισμὸς του καὶ ἡ ἠθικοδιδακτι- κὴ ἀντίληψή του γιὰ τὴν ἱστορικὴ γνώση	194 - 197
Ἀντιφατικὴ ἀντίληψη τοῦ Χριστιανικοῦ Διαφωτισμοῦ γιὰ τὴν ἐξέ- λιξη τῆς νόησης. Σχέση ἀνάμεσα στὴν ἱστορικότητά της καὶ τὴν ἀδυναμία της σύμφωνα μετὰ τὸν Hardouin. Ἡ θεολογικὴ καὶ θιταλι- στικὴ ἀντίληψη τοῦ προτεστάντη Charles Bonnet γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς νόησης. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς νόησης καὶ ἡ ἐνότητα τοῦ ἐγὼ σύμ- φωνα μετὰ τὸν Le Large de Lignac.	198 - 202

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

<i>Ἡ ιστορικότητα τοῦ πνεύματος</i>	203 - 237
Τὸ πνεῦμα ὡς λειτουργία αὐτογνωσίας, σὲ σχέση μετὰ τῆ δημιουργικότητας τῆς νόησης καὶ ὡς ἠθικὴ κλίση, ποὺ ἐκφράζεται μετὰ μιὰ μορφή συλλογικῆς συμπεριφορᾶς	203 - 204
Τὸ πνεῦμα ὡς λειτουργία αὐτογνωσίας στὸν d'Alembert	204 - 206
Ἱστορικὸς χαρακτήρας τῆς γένεσης τοῦ πνεύματος σύμφωνα μετὰ τὸν Rousseau, ἢ σχέση του μετὰ τῆ φιλαυτία	206 - 209
Τὸ πνεῦμα ὡς ἔκφραση τῆς εὐρετικῆς λειτουργίας τῆς νόησης καὶ τῆς ἠθικῆς συνείδησης, ἢ ἐπίδραση τῆς φαντασίας καὶ τῆς μνήμης στὸ σχηματισμὸ του. Κοινωνιολογικὴ ἐξήγησή του σὲ σχέση μετὰ τῆ συλλογικὴ «γνώμη» σύμφωνα μετὰ τὸν Helvétius	209 - 217
Τὸ πνεῦμα ὡς ἔκφραση τῆς παιδαγωγικῆς λειτουργίας τῆς φωτισμένης νόησης, ἢ σχέση του μετὰ τῆ φρόνηση, ὁ συνδυασμὸς τῆς ἱστορικῆς καὶ τῆς κοινωνιολογικῆς ἐξήγησής του, ἢ «φιλοσοφικὴ ἱστορία» ὡς μέθοδος ἀνασύνθεσης τῆς γένεσης καὶ τῆς ἐξέλιξης τοῦ πνεύματος στὸ στοχασμὸ τοῦ Βολταίρου.	217 - 228
Τὸ πνεῦμα ὡς συλλογικὴ ἠθικὴ κλίση ποὺ ἐκφράζεται μετὰ τὸ πολίτευμα μιᾶς χώρας, τὸ πνεῦμα, ἢ ἀρχὴ καὶ ἡ φύση τοῦ πολιτεύματος, ἢ ἐξέλιξη τοῦ πνεύματος καὶ οἱ πολιτειακὲς μεταβολές, ὁ πολιτισμὸς ὡς ἐποικοδόμημα τῆς σχέσης πνεύματος καὶ πολιτείας, ὀρθολογισμὸς, ἔμπειρισμὸς καὶ ὀλιστικὸς χαρακτήρας τῆς μεθόδου ποὺ ταιριάζει στὴν ἐξήγηση τῶν μορφῶν τοῦ πνεύματος, ἢ ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ ὡς ἐπιστήμη τοῦ πνεύματος, σύμφωνα μετὰ τὸν Montesquieu	229 - 237

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

<i>Ἡ ιστορικότητα τῆς ἠθικῆς συνείδησης</i>	238 - 280
Ἡ ἠθικὴ συνείδηση, τὸ λογικὸ καὶ τὸ πνεῦμα	238 - 239
Ἡ φιλαυτία καὶ ὁ πολιτισμὸς, ἢ ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ σὲ σχέση μετὰ τὴν εὐδαιμονία, τὴν ἐλευθερία, τὴς ἠθικῆς ἀξιολογήσεις καὶ τὴς πανανθρώπινες ἠθικῆς ἀξίες, ἢ ἀναγωγή τῶν ὑπαρξιακῶν προβλημάτων σὲ ἱστορικὰ ἢ κοινωνικὰ σύμφωνα μετὰ τὸν Βολταίρο	239 - 246
Ἡ ἠθικὴ συνείδηση σὲ σχέση μετὰ τὴν ἡδονή, τὴ λύπη καὶ τῆ συλλογικὴ «γνώμη» σύμφωνα μετὰ τὸν Helvétius	246 - 247
Βιολογικὴ ἢ ψυχοφυσιολογικὴ ἐξήγηση τῆς γένεσης τῆς ἠθικῆς συνείδησης ὅταν ἡ γνώμη εἶναι ἀνίσχυση σύμφωνα μετὰ τὸν d'Holbach. Ἀλλιῶς ἢ ἠθικὴ συνείδηση ἀντικατοπτρίζει τὴς ἐπιδράσεις τῆς γνώμης	247 - 252

Ἄρμονία ἀνάμεσα στὴν ἀτομικὴ εὐδαιμονία καὶ τὸ κοινωνικὸ συμφέρον σύμφωνα μὲ τοὺς Φυσιοκράτες, οἰκονομισμὸς καὶ μεταφυσικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴ σχέση ἠθικῆς συνείδησης καὶ κοινωνίας	253 - 255
Ἱστορικὴ ἐξήγηση τοῦ Turgot γιὰ τὴν ἐναρμόνιση τῆς ἀτομικῆς εὐδαιμονίας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συμφέροντος	255 - 257
Συνειδητοποίηση καὶ κριτικὴ τῶν ἀντιφάσεων τῶν Φυσιοκρατῶν ἀπὸ τὸν Necker	259 - 260
Συμπληρωματικότητα τῆς ψυχολογικῆς καὶ τῆς κοινωνιολογικῆς ἐξήγησης τῆς γένεσης τῆς ἠθικῆς συνείδησης, ὁ ρόλος τῆς φαντασίας, ἡ ἀρνητικὴ δυνατότητα τῆς ἠθικῆς συνείδησης καὶ τὸ ἀστικὸ πνεῦμα στὸ στοχασμὸ τοῦ Diderot	260 - 264
Ἵποθετικὴ ἀνασύνθεση τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἠθικῆς συνείδησης, ἡ νοσηρὴ μορφή τῆς ἐξέλιξής της, ὁ καθορισμὸς τῆς κανονικῆς μορφῆς της καὶ τῶν λειτουργιῶν της ἀπὸ τὴν ἀνάλυση τῆς πολιτείας τοῦ κοινωνικοῦ συμβολαίου σὲ σχέση μὲ τις κατηγορίες τῆς πολιτικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς θεωρίας τοῦ πολιτισμοῦ σύμφωνα μὲ τὸν Rousseau	264 - 274
Ἡ ἐξήγηση τῆς γένεσης τῆς ἠθικῆς συνείδησης σὲ σχέση μὲ τὴ σωματικὴ ἡδονὴ καὶ λύπη, ἡ ἠθικὴ τῆς φύσης καὶ τῆς θρησκείας, ἡ ἐξέλιξη τῆς νόησης σὰν προϋπόθεση γιὰ τὴν ὕπαρξη τῆς ἠθικῆς τῆς φύσης σύμφωνα μὲ τὸν Lamettrie	274 - 279
Ἡ ἱστορικὴ ἐξήγηση γιὰ τὴν ἠθικὴ συνείδηση καὶ τὰ ἠθικὰ διλήμματα	279 - 280

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η

Φιλοσοφικὲς προεκτάσεις τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ στὴν ἐποχὴ μας	281 - 316
Κριτικὸς καὶ συνθετικὸς χαρακτήρας τοῦ φιλοσοφικοῦ στοχασμοῦ, ἡ ἀντίθεσή του στὸν ὑποκειμενισμὸ καὶ ἡ σχέση του μὲ τις ἱστορικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐπιστῆμες	281 - 282
Στὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ ἀνταποκρίνεται ὁ Ἐγελειανισμὸς καὶ ὁ Μαρξισμὸς, ὅπως τὸν συνεχίζει ὁ Lukacs, ἡ Σχολὴ τῆς Φρανκφούρτης καὶ τὸ κριτικὸ στοιχεῖο τοῦ Γαλλικοῦ διαφωτισμοῦ	282 - 283
Ὁ Γαλλικὸς Διαφωτισμὸς σύμφωνα μὲ τὸν Hegel	283 - 285
Ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας τοῦ Βολταίρου καὶ ἡ «φιλοσοφικὴ ἱστορία» τοῦ Hegel	285 - 288
Ἡ ὀλιστικὴ ἀντίληψη τοῦ Montesquieu γιὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν πολιτεία σὲ σχέση μὲ τὸ στοχασμὸ τοῦ Hegel	289 - 291
Ἀναλογίες ἀνάμεσα στὴν Ἐγελειανὴ Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας καὶ τὴν ἱστορικὴ κοινωνιολογία τοῦ Marx καὶ τοῦ Engels	291 - 293

Ἡ ἐρμηνεία τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ ἀπὸ τὸν Μαρκ σύμφωνα με τὶς κατηγορίες τῆς ἱστορικῆς κοινωνιολογίας καὶ τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας	293 - 296
Ἐλιστικὸς καὶ «μεταφυσικὸς» χαρακτήρας τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ σύμφωνα με τὴν ἐρμηνεία τοῦ Μαρκ καὶ τοῦ Engels	296 - 298
Τὰ διαλεκτικὰ στοιχεῖα τοῦ στοχασμοῦ τοῦ Diderot καὶ τοῦ Rousseau σύμφωνα με τὸν Engels	298
Ἀναλογίες ἀνάμεσα στὸ στοχασμὸ τοῦ Μαρκ καὶ τῆ θεωρία τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο	298 - 304
Οἱ ἐλιστικὲς τάσεις τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ καὶ ὁ στοχασμὸς τοῦ Lukacs, ἱστορικὴ ἐρμηνεία τοῦ ἐξωλογικοῦ στοχασμοῦ καὶ τοῦ λογικοῦ σύμφωνα με τὸν Lukacs. Ἀναλογίες ἀνάμεσα στὴν ἀποψὴ του καὶ τὴν ἀποψὴ τῶν φιλοσόφων τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ γιὰ τὸ λογικὸ	304 - 307
Ἡ ἐγνοία τῆς ἱστορικῆς τάσης στὸ στοχασμὸ τοῦ Lukacs καὶ στὸ Γαλλικὸ Διαφωτισμὸ	307 - 309
Ἡ ἠθικὴ καὶ τὸ νόημα τῆς ἱστορικῆς ἐξέλιξης σύμφωνα με τὸν Lukacs καὶ τὸ Γαλλικὸ Διαφωτισμὸ	309 - 310
Ὁ ἐξωλογικὸς στοχασμὸς σὰ φανταστικὴ καὶ συγκινησιακὴ σύλληψη τῆς ἱστορικῆς ἀναγκαιότητος. Ἡ ἐρμηνεία τοῦ ἀπὸ τὸν Lukacs καὶ ἡ παραγνώρισή του ἀπὸ τὸ Γαλλικὸ Διαφωτισμὸ	310 - 311
Οἱ κριτικὲς τάσεις τοῦ Γαλλικοῦ Διαφωτισμοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Διαφωτισμοῦ σύμφωνα με τὴ Σχολὴ τῆς Φρανκφούρτης, εὐδαιμονισμός, ἐμπειρισμός καὶ κοινωνικὴ κριτικὴ, ὀλοκληρωτικὴ ἐξάρτηση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον καὶ περιορισμὸς τῶν κριτικῶν δυνατοτήτων του	314 - 316

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ
«Η ΙΣΤΟΡΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ
ΣΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΥ»
ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΠΑΓΙΟΝΑ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ 1.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1974
ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ «ΜΠΟΥΡΗ»
ΙΑΣΟΝΙΔΟΥ 13 - ΤΗΛ. 229.647 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
«Ο Λ Κ Ο Σ »
ΤΗΛ. 32 24 131 - ΥΠΑΤΙΑΣ 5 - ΑΘΗΝΑ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006